

Cvetje bo ti pomorila,
Odpeljala zlati raj.

Eno cvetje, ki vzeti
Čas ti nikol nemorega,
Je nedotžnost, čednost sveta,
Ona večno zlati raj ima.

Tak je rožca govorila
In učila deklico,
Glavco svojo je nagnila,
Položila v gredico.

527/80.

Pregovori so pa pri Motniku ti le v navadi:

1. Laž ima kratke noge.
2. Pred svojim pragom pometaj!
3. Farska mavha ni nikol polhna.
4. Majhina iskrica velikogernj naredi.
5. Kjer se osel vala, vselej tla ko puoti.
6. Hejna žolna se teško nasiti.
7. Mera in vaga v nebesa pomoga.
8. Ustrižena ovca ima malo volne.
9. Kar mačka rodi, rado miši lovi.
10. Nikoli ni noč tako dolga, da za njo dan ne bi prišel,
In nikoli dan tako dolg ne terpi, da bi za njim tudi
noč ne sledela.

M Karvolk že v svojih tacah ima

Iz njih nikoli več radovoln ne da.

12. Farške kuharce, pa oštirske kelnarice

Bodo malokdaj varčne gospodarice.

327/81

Pripovedke pa so sledeče to in tam znane.

1. Pripoveduje se, da Škofova planina, počeljava Kamniških planin, veliko jezero v svojim trebuhu hranuje, da včasih v njemu veliki hrusin brus, vihar, gospodar, da se v timu jezereu tudi ribe, posebno posterve nahajajo, od katerih včasih en del pri terpečim viharju iz jezera v iz tega jezera izviraajoči vrelce, in iz tega v narastni potok Bela pridjo. — Resnica pa je, da v podnožju tote planine, v Beli pri svetimu Nikolavžu, Špitališke fare, kakc tri čertinke hoda iz Motnika, čisti sludeno iz skalovja izvira, se kmalo v bistri potoček spremeni, mnogo zlahkndh ribic, posterv, ima, pa tudi posebno v poletju kaj prijetno vodo za piti da, in se v dolini, kadar je zkozi pol ure hoda mejoč med Motniško in Špitališko fars bil, v potok Reka ali Motnik izliva. — Da vresnici tukajšni nekdajni prebivalci se misčno od zgornj omenjenega jezera sanjali so, je dokaz to, da v letu 1834, kadar je oplošna, in tedaj tudi tukraj huda suša je trajala, in ko je tukajšne voda se tako posušila in zginila, da mlinarji Motniški, kati-